ËL NÒST CANTON - RUBRICA 'N LENGA PIEMONTÈISA

Mach n'escabòt ?

Cand che n'escabòt (ò strop ch'as vuja dì) as buta 'n tren con n'andi e 'n ghëddo ch'a sa 'd mascheugn, a riva a tiresse da press na coalera smaravijà ch'a finiss pì : àut che 'l musicant d' Hamelin !

L'oma torna avù l'onor e 'l piasì dë scotè st'Escabòt, giumai 'ncopì ridòt (da des ch'a l'ero, mach pì set e sò diretor marca leon a l'é Fabrizio Simondi), ma che anciarm !

La sala al complèt ch'a smijava fin-a ten-i 'l fià, për nen perd-se la pì cita noansa dë st'arson (eco) ch'a smijava sboné da n'antërsiura 'd vos ëncantà..

Com'ant le faje èivere (ninfe) le vos feminin-e ch'as balanso 'n tra 'd lor sbonand da tut ël còrp (da la punta dij pé a le caviere), a 'ndasìo a arbati con le vos masculin-e, da l'arbomb dël bass a cole pien-e baritonaj e tenorij . . . .

Na sòrt ëd musica sclin-a ch'a sa d' eva corìa, dë sbricc ëd sorgiss montagnin-e, ma 'dcò dël siflé dël vent sij pasturaj e sle fior alpin-e a n' arciamava tui 'nsema . . . e d'amblé son rëstà fulminà : ël"còro" i l'ero 'dcò noi 'nsema a lor, ch'a në strassinavo ant un mond arcan ëndoa cant, sonaje dë strop e caviaj, eve 'd cristal e ciej 'd lazur (fiordalisi) a n'antërnasavo (impregnavano) dla bin pì pura dla natura.

Da la Provença al Gasconha, dal Lemosin al Lengadòc e al Delfinà, tocand fin-a ij ritm venessuelan, i l'oma scotà e vist dësfilé bërgere, asnet, coscrit e corassié dle maleurose bataje dl' 800, ma 'dco mazurche, rigodon e fin-a le carmarinas (meduse), creadure 'mpalpabij e anconsistente dai color pì strasordinari, ch'an parlo dël malpron dij nòsti mar . . .

A sarè 'l sèrcc . . . ëdcò le buse sëcche (cuije a cavagnà da "Las filhas de Mens" për fé feu), con le vos ëd j'Escabòt a l'han portà a la cormolura col sens dël rispet ëd la natura ch'i l'avìo 'nlora . . .

Cand ch'i chërdìo d'essi pòver.

Candida Rabia